

Szakos Gyula püspök

A liturgikus lelkiségéről közismert püspök, Szakos Gyula a Vas megyei Sótönyban született, 1916. augusztus 10-én. A szombathelyi egyházmegye papnövendékeként került Bécsbe, ahol 1939. július 9-én pappá szentelték. Teológiai doktorátust szerzett. Káplánéveit Kőszegen töltötte 1939-40 folyamán, később egyházmegyei segéd- majd főtanfelügyelő, 1948-tól hitoktatási felügyelő lett. Ekkor került a szombathelyi aulába is: irodaigazgatóként szolgált Kovács Sándor püspök mellett. Pápai kamarási címet nyert. 1951-ben állami nyomásra kellett elhagynia a püspöki székvárost. Zalaerdőd, 1974-től Sárvár plébánosaként működött.

1979. márciusában II. János Pál pápa nevezte ki rapidoi címzetes püspöknek, székesfehérvári segédpüspöknek Kisberk Imre segítségére. Szentelésére 1979. április 30-án került sor. A Székesfehérvár–vasútvidéki egyházközség plébánosa lett 1979–1982 között. Kisberk Imre nyugalomba vonulása után, 1982 áprilisában vette át az egyházmegye kormányzását megyés püspökként. Püspöki beköszöntőjében a hívekhez így szólt: „Amikor mint főpásztor először szólok hozzátok, az égi jó Pásztor szeretetével köszöntelek benneteket és mindjárt a bevezetőben arra kérlek benneteket: segítsetek buzgón imádkozni, hogy apostoli küldetésem teljesítésében a Szentlélek irányítsa minden munkámat. Egyházmegyénk patrónája, Egyházunk Édesanyja legyen mindig közbenjáró szent Fiánál. ... Első főpásztori szózatomban befejezésül arra kérlek benneteket, hogy hitben, reményben és szeretetben éljete. Mint Isten hívő népe egységben Szentséges Atyánkkal, II. János Pál pápával, püspökeinkkel és papjainkkal tegyünk mindig tanúságot az evangélium örömhíréről, szolgáljuk szeretetben isteni Megváltónk, Jézus Krisztus dicsőségét, Egyházunkhoz való hűségünk mellett, földi hazánk javát, békéjét és boldogulását!”

Püspökként is lelkipásztor maradt. Békeszerető, közkedvelt egyéniségnek bizonyult papi körökben és hívei között egyaránt. A római katolikus Egyházi Szeretetszolgálat püspök-főigazgatójaként, egyházi szeretetotthonok lehetőségeit igyekezett szélesíteni. Maga is karitatív személyiség volt. Szakos Gyula püspök a II. Vatikáni Zsinat rendelkezései nyomán megindult liturgikus reformok végrehajtásában kezdettől részt vett. De nemcsak egyszerűen részt vett, hanem őszinte lelkesedéssel és odaadással állott bele a liturgikus rendelkezések megvalósítását célzó munkába. Egyházmegyei központi szolgálata, valamint gyakorlati lelkipásztori tevékenysége megértették vele, hogy mennyire lényeges a liturgikus reform végrehajtása. XXIII. János és VI. Pál pápa történelmi jelentőségű vállalkozást hajtottak végre Egyházunk életében. Sokféle vonatkozásban történt ez, de talán nem túlzás, ha azt állítjuk, hogy a liturgikus reform leginkább korszakalkotó vállalkozásuk. Az Országos Liturgikus

Tanács elnökeként a reformokban, az Országos Magyar Cecília Társulat elnökeként a zenei hagyományőrzésben jeleskedett.

1991-ben nyugállományba vonult, s hamarosan, 1992. június 20-án elhunyt. A székesegyház altemplomában helyezték testét nyugalomra.

1986. augusztus 3-án a Szent Vér templom augusztusi búcsúján Szakos Gyula székesfehérvári püspök végezte az ünnepi misét, aki nagy tisztelője volt a Szent Vérnek és a magyar szenteknek. Erről tanúskodik bejegyzése a templom vendégekönyvében: Szent László és Hunyadi János nyomában járva imádjuk Jézus Szent Testét és Véréát a legméltóságosabb Oltáriszentségben. – Az ősi bátai Szent Vér kegytemplomban, ahova 400 éves kényszerszünet után (1539-1939) újra megindultak a hívő magyarok zarándoklásai. Sok-sok kegyelmet s erőt kívánok Imre lángelelkű lelkipásztornak, apátplébánosnak, Ottokár székesfehérvári püspök nagy tisztelőjének. Zarándokok érkeztek Balástya, Szeged, Kistelek, Sándorfalva, Bátaszék, Mohács és más településekről is. Zsúfolásig megtelt templomban misézett a püspök.